

# Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ”

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

## Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ

Καίτοι ἡ κυβερνητικὴ μεταβολὴ συνετελέσθη, ἐν τούτοις ἡ λαϊκὴ συνείδησις, ἡ συνείδησις ἐκείνη ἣτις ἐνθουσιωδῶς ἀπέθετε τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τῆς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς, δίδουσα ἀθρόον καὶ ἀσυζητητὲ τὰς ψήφους τῆς εἰς πάντα καλυπτόμενον ὑπὸ τὸ σύμβολόν του, τὴν ἀγκυραν, δὲν δύναται νὰ ἐξοικειωθῇ πρὸς τὴν ἰδέαν, ὅτι αἱ τύχαι τῆς χώρας δὲν εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ κ. Βενιζέλου, τὰς δὲ περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως εἰδήσεις φαντάζεται ὡς κακὸν ὄνειρον ἀπὸ τοῦ ὁποίου προσπαθεῖ καὶ εὐχεται τάχιστα ν’ ἀπαλλαγῇ.

Εἶναι ἄραγε ὀρθὴ τῆς λαϊκῆς ταύτης ἀντιλήψεως ἡ κατευθύνσις ἡ μήπως, ἐκεῖνος, ὃν τὸ πολίτευμα ἔταξεν ὡς ρυθμιστὴν τῆς ἐν γένει ἐθνικῆς σταδιοδρομίας, ὀρθῶς διὰ μιᾶς εὐτυχοῦς χειρονομίας ἔθετο χαλινὸν εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι ὑπερθεῖν τῆς βουλήσεως τοῦ λαοῦ ἴσταται τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος, χάριν ὧν ἐπεβάλλετο ἡ σιδηρὰ ἀνάγκη νὰ μὴ ἐγκρίνη τὴν πολιτικὴν ἣν εἰσηγείτο ἐσχάτως ἡ κυβερνησις, χωρὶς οὐδεὶς ἀπολύτως λόγος νὰ δικαιολογῇ τὴν τοιαύτην μεταβολὴν τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους κατευθύνσεως;

Πολλὰ ἐγράφησαν καὶ γράφονται εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας καὶ δὴ τὰς προσκειμένας τῷ ἐκπεσόντι τῆς ἀρχῆς πολιτικῷ συστήματι, οὐδὲν ὁμῶς κατ’ ἀτυχίαν εἶναι ἐπαρκῆς νὰ διαφωτίσῃ τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων διότι ἡ κομματικὴ ἐμπάθεια προσπαθεῖ ν’ ἀποκρύψῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων ἀπὸ τὸν λαόν, πρὸς ὃν μεταδίδουσιν ὡς πράγματα, ἀκριβῶς τὰ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα πρὸς τὰ πράγματα, ὅχι πλέον ἀπὸ χρηστῆς προαιρέσεως, ἀλλ’ ἐν γνώσει καὶ ἐν πεποιθήσει, ὅτι διαστρεβλοῦσι τὴν ἀλήθειαν, πρὸς μεγίστην βλάβην τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἵνα προσπορίσωσιν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς φίλοις των ἀμφίβολον πολιτικὸν κερδος.

Ἐντιμον ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ τὸ χρηστότερον τῶν προσκειμένων τῷ ἐκπεσόντι τῆς ἀρχῆς πολιτικῷ κόμματι δημοσιογραφικῶν ὀργάνων ἡ «Νέα Ἡμέρα» ἣτις ἀμερολήπτως ἀφατριάστως καὶ ὡς ἔντιμον δημοσιογραφικὸν ὄργανον, σκοποῦν τὴν διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐκτίθησι τὰ γεγονότα καὶ τὰ αἰτία τὰ προκαλέσαντα τὴν κυβερνητικὴν μεταβο-

λὴν, ἵνα δυνηθῇ νὰ μορφώσῃ ὁ λαὸς ὀρθὴν γνώμην εἰς παραμονὰς μάλιστα ἐκλογῶν καθ’ ἃς ὁ λαὸς θὰ κληθῇ ν’ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης του.

Εἶναι λυπηρὸν, ὅτι κατὰ τοιαύτας ὥρας ὁ λαὸς δὲν ζητεῖ νὰ φωτισθῇ, νὰ μορφώσῃ τὴν γνώμην του, ἀπὸ δημοσιογραφικὰ ὄργανα, ὡς ἡ «Νέα Ἡμέρα», ἀλλ’ ἀντλεῖ τὰ διδάγματά του ἀπὸ τὰς ἡμιστὰ διανγεῖς στήλας τῆς «Ἐσπερινῆς», τῆς διαρκῶς μὲ παντοειδῆ ψεύδη παραπλανώσης τὴν κοινὴν γνώμην.

Ἡμεῖς τὸ γε νῦν ἐπέχομεν νὰ ἐκφέρωμεν κρίσιν ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς μεταβολῆς, διότι τὴν γνώμην μας θὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς ἀπόρροϊαν πολιτικῆς ἐμπαθείας. Ἀφίνωμεν τὰ πράγματα νὰ ὀμιλήσωσι καὶ μόνον ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐρειδόμενοι θὰ προβῶμεν εἰς τὴν σύγκρισιν τῶν δύο συστημάτων, ἵνα δείξωμεν εἰς τὸν λαόν, τίνες οἱ ἀληθῶς μεριμνῶντες περὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ τίνες οἱ περὶ μόνον τῆς ἐνισχύσεως τῆς πατρίδος φροντίζοντες, ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν λοιπῶν.

Τὰ γεγονότα εἶναι ἐγγυῆς, ραγδαίως δ’ ἐπερχόμενα θὰ ἐπιτρέψωσιν ἡμῖν νὰ διαφωτίσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας περὶ τῶν συμβαινόντων, ἐλπίζομεν δ’ ὅτι οὐδὲν τὸ ἀμφίβολον θ’ ἀπομείνῃ μετὰ τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων.

\*\*\*

## Η ΠΕΜΠΤΗ ΤΟΥ “ΒΗΜΑΤΟΣ”, ΑΜΦΙΕΤΗΡΙΣ

Πέντε ὅλοι συνεπληρώθησαν ἐνιαυτοὶ ἀφ’ ἧς τὸ «Βῆμα» ἀνέλαβε τὴν βαρεῖαν ἀποστολὴν τῆς διαφωτίσεως καὶ διαμορφώσεως τῆς παρ’ ἡμῖν κοινῆς γνώμης, καὶ ἡ πενταετής αὕτη ἐργασία τοῦ «Βήματος» συνέπεσε πρὸς τὴν περίοδον ἐκείνην καθ’ ἣν συνέβησαν γεγονότα συνταράξαντα ἐκ βάθρων τὸ πολιτικὸν καθεστῶς καὶ ἀγαθόντα εἰς ἀποτελέσματα, ὧν τοὺς καρποὺς δὲν φρονοῦμεν ὅτι συνελέξαμεν ἔτι.

Κατὰ τὴν ταραχώδη ταύτην περίοδον, καθ’ ἣν, ἵνα κριθῇ εὐάρεστος ἡ δημοσιογραφία ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης, ἔδει νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ ἐκ παντὸς τρόπου νὰ προσπαθῇ νὰ προσαρμόζηται πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ κοινῶν, ὅσον δῆποτε καὶ ἂν ἀφίστανται τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τὸ «Βῆμα» οὐδ’ ἐπὶ στιγμὴν ἐπελήσθη τῆς ἀποστολῆς του, θεωρῆσαν ὡς δημοσιογραφικὴν ἀναδρῖαν τὸ περιεπεῖν τὰς λαϊκὰς παρακρούσεις.

Ἀείποτε ἐπεχείρησε νὰ γράψῃ περὶ τῶν γεγονότων, ὡς αὐτὰ συνέβησαν καὶ διὰ τῶν πραγματικῶν περιστάτικῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ λαϊκοῦ σωβινισμοῦ καὶ διὰ τοῦτο κατέστη ὁ στόχος τοῦ ἀνευθύνου τῶν καφενοβίων σωβινισμοῦ, ὅστις καὶ αὐτοῦ τοῦ παιρτωτισμοῦ τὴν ἀρετὴν ἠθέλησε νὰ τῷ ἀρνηθῇ καὶ μέχρι τοῦ ἐδωλλίου τοῦ κατηγορουμένου κατώρθωσε νὰ τὸ σύρῃ, ἀνυπόστατα καὶ γελοῖα καταμαρτυρῶν αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθη τὸ «Βῆμα» ὡς ἀντιπατριωτικὸν διότι δὲν συνεφώνει μετὰ τῆς κοινῆς τῶν ὄχλων γνώμης, περὶ τοῦ ὅτι, ἂν ὁ ἥλιος ἐφώτιζε τὴν Ἑλλάδα ἀκόμη, τὴν ἐφώτιζε διότι ἐκνύβοντα τὴν Ἑλλάδα τὸ τότε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν κόμμα· ἠρνήθησαν ἡμῖν τὴν στοιχειωδεστέραν τοῦ πολίτου ἀρετὴν, τὴν φιλοπατρίαν, διότι δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν συνολικὴν τοῦ ἔθνους προσπάθειαν, τὴν καταπλήξασαν ἀληθῶς τὸν κόσμον, ὡς ἔργον ἑνὸς, μεταιρεπόμενοι οὕτω καὶ ἡμεῖς εἰς ἡλιθίους προσωπολάτρους· μᾶς παρέστησαν τέλος ὡς ἐπιχειροῦντας ν’ ἀνατρέψωμεν τὸ κυβερνητικὸν καθεστῶς. μεταδίδοντες τοῖς πολλοῖς τὸ πληροῦν τὴν καρδίαν μας δηλητήριον, διότι δὲν ἠθελήσαμεν νὰ κατασιλώσωμεν τὰς πολιτικὰς τοῦ ἔθνους κορυφὰς, χαρακτηρίζοντες τὴν περίοδον τῆς διοικήσεώς των ὡς φραυλοκρατίαν καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ καταλυθέντος ἐννόμου καθεστώτος ἐπικαθῆσαν περιεργον σύστημα διοικήσεως ὡς ἀνόρθωσιν. Εὐτυχῶς οὔτε ἐκ τῶν ἐναντιοτήτων ἀπεκαρδιώθημεν, οὔτε ἡ τὸν ἔμετον κινουσα ἀηδὴς τῶν νέων ἀνδρῶν διαφήμισις ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸ σημεῖον ν’ ἀπέλωμεν τοῦ στίβου, ἀλλ’ ἐξηκολουθήσαμεν καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν ἀγῶνα μας, στερεῶς ἐχόμενοι τῶν δικαιωμάτων μας. Καὶ ὁ κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τῆς ἐργασίας μας ἀμντὸς, ἂν δὲν ὑπῆρξεν ἀφθονος, ἀπέβη ὁμῶς εἰς ἀκρον ἱκανοποιητικὸς δι’ ἡμᾶς, διότι οὔτε κατὰ μονάδας, οὔτε κατὰ δεκάδας μόνον ἀριθμοῦνται οἱ δικαίωσαντες τὸν ἀγῶνα μας καὶ τὰς ὑφ’ ἡμῶν ὑποστηριζόμενας ιδέας ἀσπασθέντες.

Ἐδημιουργήσαμεν τὴν θέσιν μας ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας ἐν ἣ ὀρθῶμεν σεβαστὴν καὶ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἡ ἐκτίμησις μᾶς δίδει νέον θάρρος, νέας δυνάμεις πρὸς συνέχισιν τοῦ ἀχάριτος ἀγῶνος πρὸς ὃν συρροὴ περιστάσεων καὶ γεγονότων μᾶς ὤθησαν, πάντοτε ἔχοντες ὑπ’ ὄψιν τὸ εὐγενὲς σύμβολον, ἕπερ κοσμεῖ τὴν προμετωπίδα τοῦ φύλλου μας «Πάντων πατρὶς τιμιώτατον».



**Ο ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ  
ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΟΛΕΜΩ ΠΕΣΟΝΤΩΝ  
ΕΡΑΝΟΣ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ**

Είς ἕξ σχεδὸν χιλιάδας δραχμῶν ἀνήλθεν ὁ προχθεσινὸς ἔρανος τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου. εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν, λόγῳ τῆς μιστιζούσης ἡμᾶς μεγάλης οικονομικῆς κρίσεως, οὔτε μετρίαν ἐπιτυχίαν ἠδύνατό τις νὰ προσδοκᾷ. Δὲν ἐνεπνέοντο σήμερον τὰ πλήθη, ἀπὸ τὰ ἐγγύς γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐξωπύρουν αὐτοὺς κατὰ τὸ παρελθόν, δὲν εὐρισκόμεθα ἐφέτος ὑφ' ἃς πέρις συνθήκας. Τότε πάντες ἐδαυκαλιζόντο μετὰ χρυσᾶ ὄνειρα τῆς ἀναπτύξεως πάσης πλουτοπαραγωγῆς δυνάμεως τῆς χώρας, ἐνῶ σήμερον περιδεεῖς στρέφομεν πρὸς ζοφεροῦ ὀρίζοντος τὰ σκοτεινὰ βᾶθη, τὰ ἀπειλούντα ἔνθεν μὲν ἑλλειψὶν πάσης ἐργασίας ἐκείθεν δὲ διαρκῆ καὶ ἀτελείωτον ὑπερτίμησιν ὄλων τῶν χρεωδῶν τοῦ βίου. Καὶ ἐν τούτοις ὁ τὸν ἄκρως πονηρὸν τῆς σήμερον ἀγῶνα τῆς βιοπάλης ὑφιστάμενος εὐγενὴς λαὸς τῆς Ἐρμουπόλεως ἔσπευσεν ἐκ τοῦ ὑστερήματός του νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν πάσχοντα πλησίον. Ἰδοὺ ὁ κατὰ τμήματα ἀκριδῆς κατάλογος τῶν εἰσπράξεων :

- 1) Καφενεῖον Δακτυλίδου. Αἱ κυρίαι Γ. Ψιακῆ, Γ. Βαμβακαρῆ καὶ ἡ δνὶς Μουντζουροπούλου. Δραχ. 404.40.
- 2) Καφενεῖον Ν. Ρούσσου (κάτωθεν οἰκίας Καλδοκορέση). Αἱ κυρίαι Θεμ. Ἀράγκη, Κ. Καλημέρη, Γ. Σαλοῦστρου καὶ ἡ δνὶς Βελισσαροπούλου. Δραχ. 372.50.
- 3) Κουρεῖον Ἰωάν. Γρυμάνη (κάτωθεν Νομαρχίας. Αἱ κυρίαι Π. Κουλούρη, Αἰκατ. Μάστερσον καὶ ἡ δνὶς Κεχαγιά. Δραχ. 356.75.
- 4) Γραφεῖον Γιῶν Κ. Τσιροπινᾶ (Ἀγορᾶ). Αἱ κυρίαι Δημητρακῆ, Κ. Ζερβουδάκη καὶ ἡ δνὶς Μ. Ναύτη. Δραχ. 325.45.
- 5) Οἰκία χήρας Λούδη (ἅγιος Νικόλαος). Αἱ κυρίαι Ἀναγιάδου, Παππαγιαννοπούλου καὶ ἡ δνὶς Παππαναστασοπούλου. Δραχ. 271.
- 5) Περίπτερον Παντοπωλείου, Αἱ κυρίαι Ν. Μουμουτζῆ, Γεωρ. Ζέη καὶ ἡ δνὶς Κολοκούρη. Δραχ. 197.05.
- 7) Ἀργυραμοιβεῖον Σπυρ. Παπαδοπούλου. Αἱ κυρίαι Ἀλεξ. Πετρίτση, Ἀλεξ. Βενιζέλου καὶ ἡ δνὶς Εὐμορφοπούλου. Δραχ. 342.
- 8) Φαρμακεῖον Α. Στεκούλη, Αἱ κυρίαι Μ. Ποτοῦ, Οἰκονομοπούλου καὶ αἱ δνίδες Λούδη καὶ Πικροδημήτρη. Δραχ. 311.60.
- 9) Κάτωθεν Δημοτικῆς Ὁρωλογίου. Ἡ κυρία Α. Παππαναστασοπούλου καὶ ἡ δνὶς Βελισσαροπούλου. Δραχ. 196.70.
- 10) Πλατεία Σαντιᾶ. Αἱ κυρίαι Αἰκατ. Ράλλη, Θ. Ἀντωνιάδου ἐφέτου καὶ ἡ δνὶς Ζυγορκαλά. Δραχ. 350.85.
- 11) Ἐρὸς Νὰος Μεταμορφώσεως. Αἱ κυρίαι Δ. Δράκου, Γ. Κονταρίνη καὶ αἱ δεσποινίδες Στεργίου καὶ Κονταρίνη. Δραχ. 235.30
- 12) Οἰκία Τσιροπινᾶ. Αἱ κυρίαι Ἐμμαν. Λαδοπούλου, Ἄντ. Νεγρεπόντε καὶ ἡ δνὶς Ζέη. Δραχ. 291.35.
- 13) Ἐργοστάσιον Π. Μουτζουροπούλου. Ἡ κυρία Μαρία Κουσοδόνη καὶ αἱ δνεις Νουστράκη καὶ Κουσοδόνη. Δραχ. 267.
- 14) Ζαχαροπλαστεῖον Ἰακώδου Δαπόλα. Αἱ κυρίαι Ἰωάν. Πετροκοκκίνου, Ἄγ. Βελισσαροπούλου καὶ ἡ δνὶς Σκαμπάδα. Δραχ. 420.
- 15) Πλατεία Ἀγίου Νικολάου. Αἱ κυρίαι Θ. Καμπάνη, Ν. Βόγλη καὶ αἱ δνίδες Π. Νεγροπόντη καὶ Βόγλη. Δραχ. 290.80.
- 16) Ἡλεκτρικὴ Ἐταιρεία. Αἱ κυρίαι Μ. Λουτεράκη, Γ. Βελισσαροπούλου καὶ ἡ δνὶς Κοντούδη. Δραχ. 182.20.
- 17) Συναϊκὴ Ἄμμου. Αἱ κυρίαι Ε. Κελεπερή, Π. Ἀνχνωστοπούλου καὶ δνὶς Μίχα, Δραχ. 298.15.
- 18) Συναϊκὴ Ἀγίου Γεωργίου. Αἱ κυρίαι Μανουσοπούλου ἐφέτου, Κ. Κελομενοπούλου καὶ ἡ δνὶς Οἰκονομοπούλου. Δραχ. 145.65.
- 19) Γωνία Ζαχαροπλαστείου Γιαννίρη. Αἱ κυρίαι Ἐμμ. Τσιροπινᾶ, Α. Μπούκουρα καὶ ἡ δνὶς Κλάδη. Δραχ. 355.30.

Ἦτοι ἐς ὄλην Δραχ. 5.744.05. Συμπεριλαμβανομένων δραχ. 200 τοῦ κληροδοτήματος τοῦ δειμνήστου Θ. Πετροκοκκίνου καὶ δραχ. 100 τῆς κυρίας Θεμ. Ἀράγκη.

Ἐπὶ τῷ ἀποτελέσματι τούτῳ εἶναι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων ὁ τε κ. Δήμαρχος καὶ ὁ κ.

Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας διὰ τοὺς κόπους οὓς κατέβαλον πρὸς συγκρότησιν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ λοιπὰ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔρανου.



**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ**

Καθ' ἣν ἐποχὴν κατέλαβε τοὺς παρ' ἡμῖν ἐργατικούς πληθυσμούς ἢ λύσσα τῶν συλλόγων καὶ ἀσυνείδητοι δημοκόποι, ἐκμεταλλεόμενοι τοὺς ἀφελεῖς βιοπαλαιστὰς, ἐκήρυσσον τὸν κατὰ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν ἐργοδοτῶν ἀμείλικτον πόλεμον, μάτην ἐνουθετήσαμεν, μάτην ἐπεκαλέσθημεν τὴν μετὰξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας ἀλληλεγγύην, ἀποτρέποντες τοὺς ἐργάτας ἀπὸ μέτρα τὰ ὁποῖα ἴσως πρὸς στιγμὴν θὰ ἱκανοποιούον ἀδικαιολογήτους ἀξιώσεις των, ἀλλὰ διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἔλθουν ἡμέραι καθ' ἃς θὰ χύσουν δάκρυα αἵματος ἐνεκεν τῆς διαγωγῆς των ἐκείνης. Ἐγενόμεθα μάντις κακῶν καὶ αἱ δυστυχεῖς ἡμέραι ἐπῆλθον, ἴσως δὲ σήμερον, ἂν μὴ τὸ κεφάλαιον δὲν ἐφήρμοζε τὸ εὐαγγελικὸν «ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιούσι» Κύριος οἶδε οἶαν εἰκόνα φρίκης θὰ παρείχεν ἡ Ἐρμουπολις.

Παρήλθεν ἡ περίοδος τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς σεισαχθίας, ἡ περίοδος τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς ἐλαττώσεως τῶν φόρων, τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, τῆς σακχάρως, τοῦ καφέ καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ βίου χρεωδῶν, ὡς παρήλθον καὶ αἱ ἡμέραι καθ' ἃς ἡ ἀναπόδραστος ἀνάγκη τῶν ἀνθρακωπορῶν πρεῖχεν αὐτοὺς εὐχερῆ ἔρμια τῶν ἀδικαιολογητῶν ἀξιώσεων τῶν ἀνθρακωργατῶν.

Ὁ πανευρωπαϊκὸς πόλεμος, τὸ κλείσιμον τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελίων, ἡ περιστολὴ τῶν συναλλαγῶν ἀπεμάκρυνον τοῦ λιμένος μας τὰ ἀνθρακωδύνατα ἀτμόπλοια καὶ περιέστειλαν πᾶσαν ἐργασίαν, αἱ δὲ τιμαὶ τῶν τροφίμων καθ' ἑκάστην αὐξάνονται καὶ ἤδη μίαν ὁκτὸς λιποβαροῦς καὶ ἐν πολλοῖς νενοθευμένου ἄρτου τιμᾶται ἀντὶ λεπτῶν ἐβδομήκοντα.

Καὶ ὅμως αἱ λαϊκαὶ τάξεις δὲν φαίνονται πιεσθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, δὲν φαίνονται καταθληθεῖσαι ὑπὸ τῶν στερήσεων, διότι τὸ τόσον ἀδικηθὲν κεφάλαιον, οἱ θεωρούμενοι ὡς τρεφόμενοι μετὰ τὸν ἰδρώτα καὶ τὰς σάρκας τοῦ ἐργάτου ἐργοστασιάρχαι καταβάλλουσι καθ' ἑβδομάδα 30—40,000 δραχμῶν εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ τὰς ἐργατίδας των πρὸς παραγωγὴν προϊόντων τὰ ὁποῖα δὲν φέρονται εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως, ἀλλ' αὐξάνουσιν ὑπερόγκως τὰς παρακαταθήκας των, ἕνα μὴ στερήσωσι τοὺς ἐργάτας των τοῦ ἄρτου των.

Ἄν τὸ κεφάλαιον, μετὰ ὄλον του τὸ δίκαιον, ἐδείκνυτο εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις ἐξ ἴσου ἀδιάλλακτον πρὸς τοὺς ἐργάτας, τί ἠδύνατο νὰ συμβῆ; καὶ πόσων καὶ πόσων βιοπαλαιστῶν τὴν θύραν δὲν θὰ ἐκρουεν ἡδῆ ἢ ἀτεγκτος ἀνάγκη, ἢ σκληρὰ καὶ ἀδυσώπητος πείνα;

Ἀντελήφθη ἄραγε ὁ καταδημαγωγῆθεὶς ἐργάτης τὴν μετὰξὺ ἐργάτου καὶ ἐργοδοτοῦ ἀλληλεγγύην καὶ τίς ὁ φυσικὸς αὐτοῦ βοηθὸς καὶ παραστάτης; ἢ μήπως σήμερον, ὅτε ἡ ἀνάγκη τὸν πιέζει, δέχεται τοῦ κεφαλαίου τὴν εὐαγγελικὴν συνδρομήν, ἕνα αὐρίον, ἐκλιπούσης τῆς ἀνάγκης, διατυπώσῃ αὐτὸς ἄκαμπτος τὰς πλεονεκτικὰς ἀξιώσεις του;

Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν τὸ πιστεύομεν, ἀτυχῶς, κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐξέτιαν, τὸ ἐπιδραμόν ἡμᾶς νεώτερον πνεῦμα δὲν προυνιάζει τὴν εὐγνωμοσύνην, ὡς τὸ κυριεθὸν γνώρισμα τοῦ Ἑλλήνος ἐργάτου. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅμως ὡς πιθανὴν τὴν ἐπάνοδον εἰς σκέψεις νηφαλιωτέρας, ἔστω καὶ ἂν δὲν φέρωσι τὴν σφραγίδα τοῦ νέου πνεύματος, τῶν νέων ἰδεῶν.



**Τὸ νέον Ἰπουργεῖον ἀπετελέσθη ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων**

- Δ. Γούναρης, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.
- Γ. Ζωγράφος, (ὁ ἐλευθερωτῆς τῆς βορείου Ἠπείρου) ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.
- Π. Πρωτοπαπαδάκης, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.
- Ν. Τριανταφυλλάκος, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.
- Α. Εὐταξίας, ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.
- Π. Τσαλδάρης, ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.
- Ν. Στράτος, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν.

Χ. Βοζίκης, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Γ. Βαλτατζῆς, ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς συγκοινωνίας.

Παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ εὐρεν ἀρίστην ὑποδοχὴν τὸ νεοσχηματισθὲν Ἰπουργεῖον, διότι τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ πρόσωπα ἔχουσιν τὸ πρῶτον ὄλον τῶν προσόντων, τὴν ἰδίαν ἀξίαν, οἱ πάντες δ' εἶναι βέβαιον, ὅτι ἕκαστος τῶν νέων Ἰπουργῶν θ' ἀφίσῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἧτις τῷ ἀνετέθη, τὴν σφραγίδα τῆς ἰδιοφυΐας του.

**Αἱ διαφοραὶ Δήμου καὶ Ἡλεκτρικῆς διευθετούμεναι**

Ἡ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων ἐπιτροπὴ, ἡ μεταβάσα εἰς Ἀθήνας πρὸς διευθέτησιν τῶν πρὸς τὴν ἠλεκτρικὴν διαφορῶν τοῦ Δήμου ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν, ἀφοῦ πρῶτον ἔθετο τὰς βάσεις τῆς ὡς ἄριστα διευθετήσεως τοῦ οικονομικοῦ τοῦ Δήμου προβλήματος, παρὰ τὸ ἀδιέξοδον εἰς ὃ ἐνεπλάκη ὁ Δήμος ἐκ τοῦ ἐγγύς παρελθόντος, ὅπερ ὡς ἄριστον μέτρον διευθετήσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Δήμου ἐθεώρησε τὸ μέτρον τῆς ἀρνήσεως ὄλων ἐν γένει τῶν ὑποχρεώσεων του, ὡς τὸ σύνολον ἐδημιούργησε τὸ σημερινὸν ἀδιέξοδον. Εὐτυχῶς τὴν νέαν δημοτικὴν ἀρχὴν διακρίνει καὶ εὐθυκρίσια καὶ καλὴ θέλησις καὶ ἀληθὲς ἐνδιαφέρον διὰ τὰς δημοτικὰς ὑποθέσεις καὶ ὄχι πείσματα καὶ ἰδοῦ ἀμεσῶς τὰ εὐτυχῆ ἀποτελέσματα μιᾶς συνολικῆς καλῆς θελήσεως, ἧτις μετ' οὐ πολὺ θὰ ἐξυγιάνῃ τελείως τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Δήμου κατάστασιν, ὥστε νὰ ἐπαρκῆ πληρέστατα εἰς τὸν κοινωνικὸν αὐτοῦ σκοπὸν.

**Διακανονισμὸς ζητήματος δημοτικοῦ δασμοῦ 1913.**

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἐρμουπόλεως διατυπωθείσης παρακλήσεως ὅπως ἐπιτραπῆ καὶ ἐνοικιασθῶσιν οἱ Δημοτικοὶ δασμοὶ ὧν ἡ ἐκμίσθωσις εἶχεν ἀπαγορευθῆ διὰ διαταγῆς τοῦ Ἰπουργείου, ὁ τῶς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς του ἐπέτρεψεν εἰς τὸ Δημοτ. Συμβούλιον νὰ κανονίσῃ τὴν εἰσπραξὴν τῶν δασμῶν κατὰ βούλησιν, εἴτε δι' ὀργανωμένης ὑπὸ τοῦ Δήμου ὑπηρεσίας, εἴτε καὶ δι' ἐκμισθώσεως. Οὕτως ἡ τῶς Κυβέρνησις διὰ τῆς νέας ταύτης διαταγῆς τῆς ἀνεγνώρισε καὶ ἐδικαίωσε πλήρως τὰ αἰτήματα αὐτῶν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ὑπέβαλε πρὸς αὐτὴν καὶ ὡς τὴν ἐγκρίσιν ἐθεώρει ὡς ἀπαραίτητον πρὸς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου.

**Ἡ Ἐορτὴ τῆς Σημαίας**

Μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐπανηγγυρίσθη κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἡ ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννίνων, κατὰ τε τὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, δοξολογίαν, ὅπου ὠμίλησε μετὰ τοῦ διακρίνοντο: αὐτὸν πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος μας, καὶ κατὰ τὸν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν πεσόντων Κυκλαδιτῶν συναγεραμὸν τῆς σχολικῆς νεολαίας, πρὸς ἣν, μετὰ κατασκευαστικῆς δέησιν τοῦ γονυπετῶς ἀπαγγεῖλαντος τὰς εὐχὰς Ἐπισκόπου, ἀπηύθυνεν ἐνθουσιωδестаτῆν προσλαλιὰν ὁ ἐπιθεωρητῆς τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, καὶ, ἧτις διήλασε ψάλλουσα θούρια, τὴν πόλιν κατευθυνομένη πρὸς τὰ οἰκεία σχολεῖα, ὅπου οἱ νεαροὶ στρατιῶται τοῦ μέλλοντος διελύθησαν, ἀποκομίζοντες ἕκαστος ἐν τῇ φαντασίᾳ τὸ ὄρατον ὄνειρον μεγάλης πατριδος καὶ ἰσχυρᾶς.

**Δωρεὰ πρὸς τὴν Χιακὴν Ἀδελφότητα**

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν τὴν πρὸς τὸν ἐνταῦθα φιλανθρωπικὸν σύλλογον «Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρου» δωρεὰν τοῦ ἐν Χίῳ κ. Γεωργίου Ζ. Μιχαλινού, ὅστις, εἰς μνημόσυνον τῆς συζύγου του Δεσποίνης καὶ τοῦ ἄρτι ἀποβιώσαντος υἱοῦ του Ἀλεξάνδρου, ἀπέστειλε 500 δραχμὰς ἕνα χρησιμεύσασιν πρὸς τὰς εὐεργετικὰς τοῦ Συλλόγου προαιδοτήσεις.

**Ὁ νέος Νομάρχης**

Ἀφικόμενος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ ἄρτι μετατεθεὶς ἐκ τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας εἰς τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων Νομάρχης κ. Χατζηλουκάς. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ νέος Νομάρχης θὰ



έχη καλλιτέραν αντίληψιν περί τήν επίτελεσιν των καθήκοντων του ύψηλου ύπουργήματός του υπό τον προκάτοχόν του ως μη διδαχθείς τον έν γενεί μηχανισμόν της διοικήσεως εις τήν τέως γείτονα αυτοκρατορίαν, ως εκείνος.

Η έν τή Δέσχη «Ελλάς» προσπερις υπέρ του Ασύλου των Φρενοβλαβών

Δέν φρονοϋμεν ότι έχωσιν ανάγκην παροτρύνσεων οι συμπολίται μας όπως σπεύσωσι να συντρέξωσι τό ευεργετικόν Άσυλον των Φρενοβλαβών, ύπερ ή πρωτοβουλία όλίγων συμπολιτών ίδρυσε και μόνη ή φιλανθρωπία των Έρμουπολιτών συντηρεί, άποτελεί δ' άληθώς τίτλον τιμής διά τήν πόλιν μας.

Πάνδημον Μνημόσυνον

Μεθαύριον Κυριακήν (1 Μαρτίου) τελείται έν τή Νεκροταφείω της πόλεως ήμών τό ετήσιως δαπάναις του Ναού του Αγίου Γεωργίου Αρχιερατικόν Μνημόσυνον υπέρ αναπαύσεως της ψυχής πάντων των έν αύτφ κεκοιμημένων. Έλπίζομεν ότι οι συμπολίται μας άθρόον θέλουσι σπεύση ίνα μετά του Ιεροϋ Κλήρου δεηθώσι υπέρ αναπαύσεως των προσφιλών των.

Θεόν Κήρυγμα

Ο άκάματος Ιεροκήρυξ του Νομού μας κ. Άθανάσιος Παρίσης, εξακολουθών τήν έν τοις διαφόροις ένοριακοίς Ναοίς της πόλεώς μας λίαν ψυχωφελή και σύμφωνον ταίς περιστάσεσι διδαχήν του, θέλει όμιλήσῃ τήν προσεχή Κυριακήν έν τφ Ιερφ Ναφ της Αναστάσεως. Έν τφ αύτφ Ναφ, παρακληθείς, θέλει Ιερουργήσῃ αύριον Παρασκευήν, αναγιώσκων και τους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ ΠΕΣΟΥΣΙΝ

Οί πίπτοντες έν τφ άγώνι της τιμής και της δόξης πίπτουσιν «εις δόξαν Θεού, εις μνήμην αύτων άγήρω και παραίνεσιν των επιγιγνομένων».

Η στιγμή αύτη είνε εκ των Ιερωτάτων τελευτηριών και καθ'ήκοντων, ή συγκαχούσα άθρόως ήμεις έν τφ παγκάλφ τούτφ Ιερφ ναφ, όπως αναπέμφωμεν εύχάς και θερμάς δεήσεις προς τον Θεόν υπέρ αναπαύσεως της ψυχής και αιωνίας μνήμης των έθνομαρτύρων ήμών, των αγωνισαμένων μέχρι της τελευταίας ρανίδος του αίματός των. Κατ' έξοχήν χαρακτηρηστική είνε ή στιγμή αύτη και ύψηλοτέρα πασών των άλλων καθήκοντων του βίου ήμών, διότι έν τφ πτεροέσει και βραχυτάτη τάτη στιγμή έστώς Ιερών συναισθημάτων έν τφ ψυχή ήμών έκβίβεται, έξεγειρομένων έν ήμιν πόθων σφοδροτάτων, και επί τή αναμνήσει του συντελεσθέντος μεγάλου κοσμοιστορικού γεγονότος διά του αίματος, της άυταπαρνήσεως και της αυτοθυσίας των προσφιλών τέκνων ήμών, και τφ γλυκεία έλπιδι έκπληρώσεως, έν ουχι άπωτέρω μέλλοντι, προαιωνίων και μυχίων έθνικων πόθων και έξοχουδα δ' ως άκτάσχετον ρεύμα εις τά στήθη πάντων εις έξκαλλον ένθουσιασμόν και άλαλαγμόν», «ότι μακάριος ό λαός, ό γινώσκων άλαλαγμόν», λέγει ή Αγία Γραφή. Το παρελθόν καθίσταται ζωηρότατον παρόν, και πλήρες προαισθήσεων εις τούτο επισυνάπτεται τό έγγυς μέλλον! Είνε άδύνατον διά λόγου να έκφράσῃ τις τί της καρδίας πάντων ήμών τοσοούτφ θαυμασίως συγκινεί και ύπερφυώς έξαίρει επί του προκειμένου. Είς δόξαν του Θεού άπασαι αί ήρωϊκά και υπεράνθρωποι πράξεις των έμπεπνευσμένων προαισπιστών της πατρίδος έν τοις δύο αίματηροτάτοις πολέμοις προσηρόντως και τελεσφόρως συνετελέσθησαν. Αί αίματηραί και μυριόνηκροι μάχαι διά της αυτοθυσίας αύτων και του ήρωϊκού και ένδόξου θανάτου των ύπηρεσαν τιμητικώταται. Όσαι μάχαι, τοσαύται και νίκαι, όσαι ήμέραι, τοσοοτοι και στέφανοι, και τοσαύται σελίδες τιμητικά της έλληνικής Ιστορίας. Ουτοι άνεδήσαντο τον άφθαρτον στέφανον της δόξης και της αιωνιότητος. Άνδρείοι και τολμηρότατοι έν ταίς αίματηραίς μάχαις

προβάλλοντες τά γενναία αύτων και άτρόμητα στήθη πρό των σιδηρών επάλλεων και άδιατήρητων θωράκων, πρό των όχυρωμάτων και έρυμνών φρουριών και όχυρωμάτων του άπορρήτου θεωρουμένου Μπιζανίου, θραύουσι διά των ισχυρών βραχιόνων τον σίδηρον και εκπορθοοσι τό φρούριον και εισέρχονται έν θριάμβφ εις τήν ελληνικήν πόλιν των Ιωαννίνων, έχοντες επί κεφαλής τον μέγαν και ένδοxon στρατηλάτην βασιλέα αύτων, τον Κωνσταντινον. Έν πολυμόχθφ και πλήρει αυτοθυσίας εργασία έν φύχει και πείνη πολλάκις και δίψη και παντοίαις στερήσεσι παλαιόντες κατά του χειμώνος και των του πολέμου φρικαλεοτήτων κντέσχον κατά του έχθρου, συνδέοντες προς τή τέχνην και τή άνδρεία του πολεμιστού, τήν καρδίαν του ευσεβούν χριστιανού και ανθρώπου, διότι ή πίστις χαλκεύει τους ήρωας και έμπνέει τους έθνομάρτυρας.

Όποια άφθαρτος και άφθιτος δόξα, ό στέφανος της νίκης και του θριάμβου, όταν οι κόποι ουτω επιστέφονται, όταν πρό των επάλλεων επινεύη ή λευκή σημαία και αί ύλαιοί αναπαταγώνονται των έν τή τέφρα και τοις έρειπίοις τεθαμμένων πόλεων! Και αί κατά ξηράν και αί κατά θάλασσαν μάχαι άποτελοοσι τήν δόξαν τάτην. Μνημεια της άφθίτου τάτης δόξης πανταχού άνεγειρονται και στήλαι αναθηματικά, ως νικητήριοι και άειθαλείς στέφανοι εις μνήμην αιωνίων των ουτω κλεισάντων και δοξασάντων τήν πατρίδα. Δόξα τφ Θεφ και μόνη, ότι «εί ό Θεός μεθ' ήμών, ουδεις καθ' ήμών». Τους θείους και ύπερφυεις τούτους λόγους έφερον οι πεσόντες εις δόξαν Θεού, ως έμπνευσιν έν τφ καρδία και τφ στήθει αύτων, και διά τούτο και ό ισχυρός βραχιών του Υψίστου διέσωσε και διεφύλαξε τό έθνος ήμών. Η τιμή, ή νίκη, οι κίνδυνοι και ή σωτηρία ήμών «τφ Θεφ και μόνη» άνήκουσιν. Άλλ' ιδού ότι ή ευφρόσυνος αύτη όψις της δόξης και της λαμπρότητος και ό ένδοξος στέφανος μεθίσταται εις νεκρώσιμον στέφανον και δρασίζεται υπό των δακρύων της ευγνωμοσύνης και της αγάπης της άειζώου και ουδέποτε εξατλούμενης. Κοσμήσωμεν νοερώς τους κροτάφους των ήρώων τούτων διά φύλλων δάφνης, μέλποντες εις μνήμην άγήρω αύτων τους θείους παιάνας των έθνομαρτύρων υπό τάς ευλογίας της Έκκλησίας και της ευγνωμοσύνης του Έθνους. Ουτοι ήδη αναπαύονται έν γη ουχι άλλοτρία, άλλ' έν τή των πατέρων, οι θεοεικελοι προσπισται της πατρίδος θυσιάσαντες τήν ζωήν αύτων έν τφ υπηρεσία του ύψιστου καθήκοντος. Τα όνόματα αύτων διαιωνίζονται έν τφ καρδία του Έθνους και ή μνήμη του ήρωϊκού θανάτου αύτων διατηρείται ανεξάλειπρος. Επί των τάφων αύτων εφύησαν ήδη άνθη και χόρτος, άλλ' ή μνήμη αύτων άνήλθε μέχρι του θρόνου του Υψίστου. Μή λησιμόνει, λαέ μου, των προσφιλών νεκρών σου, των πεσόντων υπέρ της τιμής και της δόξης σου. Μή επιλάθου αύτων, ότι ουτοι ήγαπημένοι έν τφ ζωή και έν τφ θανάτφ συνηνωμένοι και συνηδελφωμένοι, ελαφροι ως άετοι και κραταιοι ως λέοντες έθυσίασαν τήν ζωήν αύτων προς άπελευθέρωσιν των αλυτρώτων αδελφών ήμών, προς έξάγνισιν των Ιερών και όσίων, και κραταίωσιν της ευλογημένης ήμών ελληνικής φυλής. Το άγιον αίμα αύτων συνηνώθη μετά του πυκνοτάτου νέφους, της απειραρίθμου χορείας των έθνομαρτύρων ήμών, εκχυθέν έν τοις πεδίοις των μαχών, έξ ου άνεβλήσθησε τό άειθαλές δένδρον της έλευθερίας, και ό στέφανος του μαρτυρίου της ύψιστης άυταπαρνήσεως. Θεατώμεθα ήδη, τέκνα μου έν Χριστφ αγαπητά, προς τά άνω φερόμενοι μετάρσοι προς τό φως των ουρανων διά του νόυ, προς τους ένδόξους ήρωας του Μπιζανίου, και παρακαλέσωμεν τον Θεόν, όπως τάξη αύτους εις τήν χορείαν των έθνομαρτύρων, και έμπνεύση νέους ήρωας προς διεκδικήσιν των θείων δικαίων ήμών. Οι τελευταίοι δύο αίματηροί πολέμοι ήμών άνεγνωρίσθησαν και παρά των έχθρών ήμών ως ένδοξοι πλήρεις άυταπαρνήσεως και πίστεως εις τον Θεόν. Η άνάμνησις τούτων είνε Ιερωτάτη. Αί επιμνημόσυνοι εύχαί της Έκκλησίας και του Έθνους υπέρ των προσπιστών της πατρίδος δέον να ώσι τό διηνεκές πλήκτρον και κέντρον προς έμπνευσιν και έμφύχωσιν και ήμών των επιζώντων. Τα τροπαία εκείνων δέον να προκαλώσι τήν μίμησιν και τήν άυταπαρνήσιν των νεωτέρων. Έν τφ επιμνημοσύνη εύχή ήμών δώμεν δόξαν τφ Θεφ, προσευχόμενοι υπέρ αναπαύσεως των έν-

δόξως πεσόντων, προβάλλοντες άμα τον άφθαρτον στέφανον αύτων προς μίμησιν των επιγενομένων, ίνα και ουτοι, ως εκείνοι, έχωσιν ως σύνθημα αύτων τό «εσο πιστός μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού».

ΟΛΙΓΟΔΑΠΑΝΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

«Δίδω πέν τι έχω εις όν τινι ήθελε με θεραπεύσῃ». λέγουν εκείνοι οτινες πρό πολυ ύποφέρουν και οι όποιοι άφρϋ έδοκίμασαν άνωφελως πλείστας θεραπειάς, εβαρύνθησαν πλέον τήν ζωήν. Δέν θά ζητήσωμεν παρ' αύτων τούτην Ουσίαν Τά ήμέτερα Καταπότια Πίνκ αύτην Ουσίαν Τά ήμέτερα Θεραπεύσουσιν όπως εθεράπευθουν πλείστους άσθενεις των όποιων ή βασίς εθεωρείτο άδύνατος. Αγοράζοντες ουτοι δύο ή τρία κυτία Καταποτιών Πίνκ· βεβαίως δεν θά πτωγίνουσι, ένφ ταύτα θά τους παρέξουν καλύτερον ουδέποτε θά εφκντάζοντο

Ο κ. Νικόλαος Π. Λουκαϊδης, μηχανικός έν Αίγίω, όστις είνε εις εκ των άσθενών μας, θά έδιδε πολλά δια να επιτύχη θεραπειάν ως εκείνην τήν όποιαν τφ έπροξενήσαν τά Καταπότια Πίνκ. Ολίγα κυτία εκ των ειρημένων καταποτιών ήρκεσαν όπως άταλλαγή εκ της άσθενείας του, έξ ης επί τετραετίαν ύπέφερε. Πρέπει να όμολογήσωμεν ότι φάρμακον, ως τά Καταπότια Πίνκ, ύπερ επκναφεοσι τήν υγείαν διά τινων μόνον κυτιών, δεν είνε πράγματι άκριβόν.



Ο κ. Ν. Λουκαϊδης

Ο κ. Νικόλαος Π. Λουκαϊδης μας έγραψεν επ'άτως:

«Σας παρακαλώ να δεχθήτε τά συγχαρητήρια μου και τας ευχαριστίας μου, διότι έν δύναμει να τρέφωμαι καλώς και να τρώω ό,τι μου άρέσει, τούτο όφείλω εις τά ήμέτερα ευεργετικά Καταπότια Πίνκ. Άλλοτε αί χωνεύσεις μου ήσαν τόσοσν δύσκολοι, τόσοσν οδυνηρά, ώστε θά έπροτίμου να έμενον σήσταις έν ήτο δυνατόν. Εάν ή πάθσις μου έπέμενε θά ευρισκόμην άνκμφιβόλως εις τήν ανάγκην να εγκαταλείψω τιν εργασία. Πρέπει έν τούτοις να όμολογήσω ότι ήρχισα να χωνυ τό θάρρος μου, διότι εις τετραετίαν όλόκληρων δεν κατώρθωσα να βελτιώσω τήν κατάστασιν μου. Πόσον λυπουμαι που δεν έχρησιμοποίησα ένωρίτερον τά Καταπότια Πίνκ».

Σει: οι δυστυχοι οι όποιοι δεν δύνασθε να τραπεύηται και να επανκτησητε τας χαλαρωθείσας εκ της εργασίας δυνάμεις σας, σει οι πολυφαγοι υτινες συνεεία της κακής καταστάσεως του στομάχου σας δεν άπολαμβάνετε των φαγητών, λάβετε τά Καταπότια Πίνκ. Ταύτα θά κάμουν εις ύμεις, ό,τι εκκαμον εις τον κ. Λουκαϊδην και εις πλείστους άλλους διότι δε θεραπεύουν κατά προτίμησιν και είνε κατάλληλα δι' όλας τάς ιδιουσγχερσείας και διά πάσαν ήλικίαν.

Πωλοϋνται εις τά κυριώτερα φαρμακεία πρό. δρ. 4 τό κυτίον ή δρ. 2, τα 6 κυτία. Δικαιής παρακαταθήκη εις τά ένταύθα φαρμακεία Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γενικοί αντιπρόσωποι Δαμαλας και Σια, έν Πειραιεί

Αποφεύγετε τας άπομιμήσεις. Τά γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν έξωθεν του κυτίου λευκήν ταινίαν με τό όνομα Δαμαλας και Σια, έσθθεν δε τήν οδηγίαν της χρήσεως ελληνιστί.



H. DEMETRIADES & Co

68 GORDON STREET - GLASGOW (SCOTLAND)

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: DEMETRIADES GLASGOW

ΜΕΣΙΤΑΙ

Δ' αγοραπωλησίας, ναυλώσεις φορτηγών ατμοπλοίων, ταχυδρομικών, ίστιοφόρων, ρυμουλικών, θαλαμηγών (yacht) και άτμακάτων.

Αριθ. 9114.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμού άκινήτων.

Ο Συμβολαιογράφος Έρμουπόλεως Νικόλαος Γ. Σίμος Διοδηλοῖ ὅτι·

Κατά τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1044 καὶ ἀπὸ τρίτης Φεβρουαρίου χίλια ἑνεακῶσια δέκα πέντε πρῶτα πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνταχθῆ δικαστ. κλητῆρος Λαμπρινοῦ Τσιτσελῆ τῆ ἐπισπέυσει τῶν 1) Κυριακοῦ Ἀγγ. Ἀναγνωστοπούλου 2) Περσεφόνης συζύγου Κ. Ἀθανασιάδου τὸ γένος Ἀγγέλου Ἀναγνωστοπούλου, 3) Αἰμιλίας Ἀγ. Ἀναγνωστοπούλου, ἀπάντων κληρονόμων ἐξ ἀδικοθέτου κατὰ τὰ τρία ὄγδοα ἐξ ἀδικοθέτου τοῦ ἀποθιώσαντος πατρὸς τῶν Ἀγγέλου Ἀναγνωστοπούλου καὶ τῆς μητρὸς τῶν Ζωῆς χήρας Ἀγγ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ 4) Μαργετῶς Ἀγγ. Ἀναγνωστοπούλου ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων τῆς κατὰ τὸ 1)8 ἐξ ἀδικοθέτου κληρονόμου τῶν κῦτῶν γονεῶν τῆς ἀδελφῆς τῆς Δεσποίνης Ἀγγέλου Ἀναγνωστοπούλου, ἀπάντων κατόικων Σμύρνης, δικαιουμένων λαμβάνειν πρὸς τῶν Εἰρήνης Ι. Μπαρκοπούλου ἢ Φραντζέζου Εὐτυχίας Σπυρίδωνος Παπαγεωργίου τὸ γένος Ι. Μπαρκοπούλου ἢ Φραντζέζου, Μαριάς Γεωργ. Δεμπέση τὸ γένος Ι. Μπαρκοπούλου ἢ Φραντζέζου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7534 καὶ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1878 ἀνεπιστεῖται ἐπὶ ὑποθήκη Συμβολαίου τοῦ τότε Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Ἀριστοτέλους Λέττου καὶ συμφώνως τῆ ἐπιταγῆ τῶν δραχμῶν 48,482.20 ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς ἕως ἐξοφλήσεως, ἐκτεθήσονται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ πᾶντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν ὀγδόην τοῦ μηνὸς Μαρτίου χίλια ἑνεακῶσια δέκα πέντε ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης προῖνῆς ὥρα, μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας καὶ ἐξῶθεν τοῦ κατὰ τὴν παρακλιτικὴν ὁδὸν τῆς Αἰμυλίας, Ναυαρίων καφενεῖου τοῦ Νικολάου Κοπτάλα συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν τόπου τὰ προσηκόντως καταστρεφέντα μετὰ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀέρος τῶν πάντων ἐν γένει τῶν παρακλιτικῶν, παραρτημάτων καὶ δικίων τῶν κάτωθι κτήματα, τὰ κεῖμενα εἰς θέσιν Κατακλιματὰ τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως ἀνήκοντα πρῶτον μὲν εἰς τὸν ἀποθιώσαντα πρωτοφειλέτην Ἰωάννην Μπαρκοπούλου ἢ Φραντζέζον ἤδη δὲ εἰς τὰς μόνας ἐξ ἀδικοθέτου κληρονόμους του Εἰρήνη Ι. Μπαρκοπούλου ἢ Φραντζέζου ἀνεπιστεῖται ἐπαγγέλματος κάτοικον Ἐρμουπόλεως Μάρκον Γ. Δεμπέση τὸ γένος Ι. Μπαρκοπούλου ἢ Φραντζέζου ἀνεπιστεῖται ἐπαγγέλματος κάτοικον Πειραιῶς καὶ Εὐτυχίαν Σ. Παπαγεωργίου τὸ γένος Ι. Μπαρκοπούλου ἢ Φραντζέζου ἀνεπιστεῖται ἐπαγγέλματος κάτοικον Κρήτης καὶ διακατεχόμενα ὑπὸ τῆς τρίτης Δικαστείνης χήρας Ι. Μπαρκοπούλου ἢ Φραντζέζου ἀνεπιστεῖται ἐπαγγέλματος κάτοικου Ἐρμουπόλεως ἧτοι μίξ τριωροφῶς οἰκίαν ἀποτελουμένη ἐν μὲν τῷ ἰσογίῳ ἀπὸ πρῶτον ἐν τῷ τῷ στόμιον τῆς ὑπ' αὐτὴν δεξιομένης, ἐν δευτέρῳ, ἀποθήκην καὶ πλυτήριον, ἐν τῷ πρώτῳ ὀρόφῳ ἀπὸ διάδρομον εἰθουσῶν, κοιτῶνας, ἐστιατόριον, μαγειρεῖον, ἀφροδευτήριον καὶ δύο μικροκαρῖνοι· ἐξώστας εἰς δὲ τὸν δευτερον ὀροφον ἀπὸ αἰθουσῶν, τρία δωμάτια καὶ ἐπὶ τοῦ ἡλικιοῦ (ταράτσας) ὑπερῶον κερκαστικῆς ἔχουσα ἐμβαδὸν μέτρων τετραγωνικῶν ἐνενηνῆκοντα ἐξ καὶ ἐβδομήκοντα ἐκατοστὰ συνορεύουσα πρὸς ἄκρον με οἰκίαν τῶν κληρονόμων Νικολάου Μπαρκοπούλου, ἤδη γηπέδου Μάρκου Φίτρου καὶ κτήματα κληρονόμων Ἰωάννου Βολονάκη, πρὸς ἀνατολὰς με οἰκίαν Ἠλίας Κυριακοπούλου, πρὸς νότον δὲ καὶ δυμὰς με δημοσίαις ὁδοῦς καὶ ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχ. 7500. 2) Τμήμα γηπέδου διήκοντος κατ' ἅπαν τὸ μέτωπον τῆς οἰκίας μέτρων δεκαπέντε καὶ πλάτους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἧτοι ἐν ὅλῳ ἐμβαδὸν εἴκοσι δύο καὶ ἡμίσεως τε-

τραγωνικῶν μέτρων, συνορεύοντος με γηπέδον Μ. Φίτρου καὶ δημοσίαν ὁδὸν ἀποτελοῦν ἐν ὅλῳ μετὰ τῆς ὡς ἀνω οἰκίας καὶ ἐκτιμηθῆν ἀντὶ δραχμῶν πενήκοντα. Ὅτι ὡς πρῶτη προσφορὰ διὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὠρίσθη ὑπὸ τῶν ἐπισπευδόντων τὸ ἐν τρίτον τῆς ἐκτιμῆσεως. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται συμφώνως τῇ Νόμῳ, τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὀφείλοντα νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἕως τῆ κατακύρωσις εἰς τὸ ἐνταχθῆ Ἐπαρχικὸν Ταμεῖον. Ὅτι τὰ κηρύκειαι δικαιώματα βρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστὴν Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἀποκείται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου δικαιομένου νὰ ζητήσῃ τὴν προσηκόνσαν ἐγγύησιν.

Ἐγένετο ἐν Ἐρμουπόλει καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμουῦ Δημοσίῳ γραφείῳ μου σημερον τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου χιλιοστοῦ ἑνεακῶσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους ἡμέραν Τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ν. ΣΙΜΟΣ

Αριθ. 9,071.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἐρμουπόλεως Νικόλαος Γ. Σίμος διαδηλοῖ ὅτι·

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 704 καὶ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1915 ἐπικληπτικῶν προγράμματος ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμοῦ τοῦ πρὸς τῷ Δικαστηρίῳ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κλητῆρος Σωκράτους Στεφάνου ἐκτίθεται, τῆ ἐπισπέυσει τῶν Μιχαῆλ Μ. Μικροουλῆκη, Γεωργίου Μ. Μικροουλῆκη καὶ Δεσποίνης Ι. Μικροουλῆκη γένους Μ. Μικροουλῆκη κατόικων Ἐρμουπόλεως, ἐκτελούντων τὸ ὑπ' ἀριθ. 14551 τῆς δευτέρας Νοεμβρίου χίλια ὀκτακῶσια ὀγδοήκοντα τρία ἀνεπιστεῖται ἐπὶ ὑποθήκη συμβόλειον τοῦ τότε συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Ἀνδρέου Ι. Βιολῆκη ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπείτησις περιῆλθεν αὐτοῖς ἐκ κληρονομίας τοῦ ἀποθιώσαντος πατρὸς τῶν Μύρωνος Μικροουλῆκη, εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου χίλια ἑνεακῶσια δέκα πέντε, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρα τῆς μεσημβρίας, ἐξῶθεν τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει καὶ πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ παλαιοῦ Τελονεῖου κειμένου καφενεῖου τοῦ Νικολάου Α. Κωστῆλα ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ ἐμοῦ καλυομένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 601 τῆς δεκάτης ἐνάτης Δεκεμβρίου χίλια ἑνεακῶσια δέκα τεσσαρὰ ἐκτέσεις του ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως προσκηλῶτως κατασχεθῆν καὶ ἐν αὐτῷ περιγραφόμενον ἐνυποθήκον κτήμα, τὸ κεῖμενον ἐν Ἐρμουπόλει κατὰ τὴν ὁδὸν Ἡρακίτου τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως, τὸ ἀνήκον, τὸ πρόσθεν μὲν εἰς τὸν ἀποθιώσαντα ὀφειλέτην Ἀντώνιον Λαμπρινουδῆν, ἤδη δὲ εἰς τὴν μόνην ἐξ ἀδικοθέτου κληρονόμον του Ἀγγελικὴν χήραν Θεογάρους Θεογάρους γένους Ἀντωνίου Λαμπρινουδῆ, κάτοικον Ἀθηνῶν ἀπετελούμενον κατὰ τε τὸ ἰσόγειον καὶ τὸ ἀνώγειον (εἶδος ὑπερώου) ἐξ ἑνὸς μόνου χωρίσματος καὶ μικροῦ ἐξώστου, ἔχον ἐμβαδὸν μέτρων τετραγωνικῶν εἴκοσι πέντε περίπου συνορεύον πρὸς βορρᾶν με ὁδὸν Ἡρακίτου πρὸς νότον με κτήμα πρῶτον Ἰωάννου Μουμουτζῆ ἤδη Γεωργίου Νικολάου, πρὸς ἀνατολὰς με κτήματα κληρονόμων Ἐμμανουὴλ Ζωγοφάκη καὶ Χρηδίου Ζωγοφάκη καὶ πρὸς δυμὰς με ὅμοιον πρῶτον Στεφάνου Κουντουρούση ἤδη δὲ Ἄννης συζύγου Δημητρίου Κουντουρούση καὶ ἐκτιμηθῆν ἀντὶ δραχ. 2500 ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῶσιν οἱ ἐπισπευδόντες τὴν ἀπαίτησιν τῶν, ἀνερχομένην εἰς χίλιας δικασίας εἴκοσι δύο ἐντόκως πρὸς 8 οἱ ἐπίσεις ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1914 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὰ μέχρι πέρματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἔξοδα.

Ὅτι ὡς πρῶτη προσφορὰ διὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὠρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων δικασίων πενήκοντα. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ νόμον εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὑπόχρεων νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὅπου καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίξῃ ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμός.

Ὅτι τὰ κηρύκειαι δικαιώματα βρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστὴν.

Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἀποκείται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐγένετο ἐν Ἐρμουπόλει καὶ τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμουῦ δημοσίῳ γραφείῳ μου σημερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακῶσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους ἡμέραν Τετάρτην πρὸ μεσημβρίας.

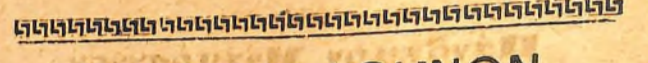
Ὁ Συμβολαιογράφος Ν. ΣΙΜΟΣ

(Τ. Σ.)

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ν. ΣΙΜΟΣ

(Τ. Σ.)



ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗΝ - ATHENOCLES
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκη, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Βόλῳ, Λαρίσση, Καβάλλα, Καλάμαις, Τριπόλει, Χίῳ, Σάμῳ, Σύρῳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Ρεθύμνῳ.
Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (Γαλατῆ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη, Ἄμισσῳ,
Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κάιρῳ, Ζαγαζίκι.
Ἐν Λονδίῳ: (22 Fenchurch Street),
Ἐν Κύπρῳ: Λεμεσῳ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον
Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μπονιῆ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Σ. Εὐγενίδης, Μ. Λάσκαρης, Βαρῶνος Α. δὲ Νεφλίξ, Ε. Ροδοκανάκης, Κ. Βερούνη, Α. Ζαρίφης.

Γενικὸς Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἧτοι προσηκόντας ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορητικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας ἱσμοὺς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει ριμερισμὰτα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκούς δια τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶναι ἀποδοτέαι, εἰς δὲ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHEQUES) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνατακομητῶν τῆς Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειετήριον μεῖ ἰδιαίτην ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΣΑΠΩΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ Ἐργοστάσιον
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ
κατασκευάζει
τὸν γνησιώτερον
Κρητικὸν Σάπωνα.

Τὸ Κατάστημα προσφέρει 20,000 φράγκα ἀμοιβὴν εἰς ὄντινα ἀνακαλύψῃ νοθεῖαν ἢ οἰανδήποτε ἐπιβλαβὴ ὕλην εἰς τὰ Σάπωνια τὰ φέροντα τὴν σφραγίδα τοῦ Καταστήματός μας.

Καθαρίζει χωρὶς νὰ καταστρέφῃ τὰ Ἐνδύματα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Γης Σεπτεμβρίου 26Α.